

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un univers d'oportunitats

Fa unes dècades, molt pocs podien permetre's fer vacances i gaudir d'uns dies de descans en paratges idíl·lics o viatjar a països exòtics en cerca d'aventura. La pràctica turística s'ha estès i el ventall de possibilitats és ampli, gairebé podríem dir que hi ha un turisme per a cada butxaca. Tot i això, aquest estiu moltes persones no han pogut anar de vacances.

El turisme ens impulsa cada any a buscar estímuls lluny de casa nostra. L'activitat turística és un motor de desenvolupament econòmic de molts pobles. Aquest diumenge, l'Església que pelegrina a Espanya celebra la Jornada Mundial del Turisme, que, aquest any, amb el lema «Turisme i inversions verdes», advoca per un turisme sostenible i respectuós amb les persones i amb l'entorn.

El turisme té diverses cares. Les seves llums i ombres són evidents, com ho són les llums i les ombres del món actual. L'Església no hi és aliena. Tanmateix, el turisme ens ofereix un univers d'oportunitats més enllà de la pura activitat econòmica. És una magnífica oportunitat per admirar la creació, compartir moments amb els nostres germans i per apropar-nos a Déu.

Al llibre del Gènesi, «el Senyor-Déu va prendre l'home i el va posar al jardí de l'Edèn perquè el conreés i el guardés» (Gn 2,15). Déu ens ha confiat la missió de cuidar el nostre món i tractar-lo amb delicadesa i amor. Quan fem turisme mai no hauríem d'oblidar aquesta missió. Podem gaudir i contemplar la bellesa de l'entorn que descobrim sent sempre agraïts i respectuosos amb aquest do rebut.

L'experiència turística és més intensa quan contemplem el paisatge, ens hi integrem i ens relacionem amb les persones, amb actitud humil i res-

pectuosa. De vegades descobrim realitats sorprenents i germans necessitats que ens commouen, realitats que qüestionen la nostra comoditat. Allunyar-se del que coneixem és obrir-se al que és nou i és una oportunitat d'aprendre, de conèixer altres cultures. Viatjar ens permet gaudir de l'hospitalitat, de la bondat de les persones, i compartir altres maneres de viure. Un tracte humà i amable mai no l'oblidem, com el més bell paisatge o un monument majestuós. La trobada amb el germà és una manera d'entrar en contacte amb Jesucrist.

El turisme és una activitat que genera molta feina i permet viure moltes persones. Tot i això, és un dels sectors amb condicions de treball que no sempre respecten la dignitat dels treballadors: llargues jornades laborals, sous baixos i molta pressió. Pensem-hi i planifiquem les vacances donant el

nostre suport a aquelles entitats i iniciatives que ofereixen un bon servei i són honestes i responsables amb el personal contractat.

Quan viatgem com a turistes, seleccionem llocs d'interès per visitar. A la llista de possibilitats sempre hi trobarem algun temple. Des de fa segles, els catòlics hem preservat el nostre patrimoni cultural, que ajuda a comprendre la nostra història i espiritualitat. En aquest sentit, recentment, a la diòcesi de Barcelona, s'ha posat en marxa la iniciativa *Barcino Sacra Card*, que permet als visitants fer un recorregut singular per aquest patrimoni.

Benvolguts germans i germanes, demano al Senyor que el turisme sigui una oportunitat per al creixement personal, cultural i espiritual. Que aquesta agradable experiència dignifiqui aquelles persones amb qui entrarem en contacte i ens faci sensibles a les seves necessitats.

ACTUALITAT

Ràdio Estel renova la seva oferta de continguts amb Ànima Estel, el primer canal online religiós 100% en català

Ràdio Estel, emissora vinculada a l'Arquebisbat de Barcelona, comença la seva programació 2023-2024 amb una profunda renovació en la seva oferta multicanal. La seva graella canvia per donar més presència als continguts socials i d'entreteniment, però destaca una aposta clara pel servei pastoral amb l'inici de les emissions d'**Ànima Estel**, el primer canal online 24 hores 100% religiós en català. El podreu trobar a la web i aplicació mòbil de Ràdio Estel.

El nou canal, que oferirà la litúrgia diària, programes històrics i música religiosa i clàssica, complementa la programació religiosa ja existent a l'emissió convencional de l'emissora, que continuarà oferint la litúrgia del dia, informació específica i les misses tant entre setmana com el cap de setmana. Com ja és, de dilluns a divendres, a partir de les 18 h, torna el «Sense Distància», amb tota la informació social i religiosa del dia. Aquest espai es reforça enguany amb més seccions i més continguts.

ENTREVISTA

La nova *Flama*

JORDI PACHECO

L'agència cristiana de notícies *Flama* ha iniciat una nova etapa amb la renovació de la pàgina web (www.agenciaflama.cat) i del logotip; i també amb un nou equip format per Jordi Pacheco, com a director, i Xavier Pette, com a redactor. L'aposta d'aquest mitjà, com apunta el seu director, el gironí Jordi Pacheco, és «oferir una informació religiosa decididament professional sota els mateixos principis d'amor a Catalunya i d'amor a l'Església que van motivar la creació de *Flama* l'any 2008».

Quina és la teva pretensió com a director?

En primer lloc, generar bones relacions amb tothom. I, d'altra banda, intentar que *Flama* pugui contribuir a fer més ric l'ecosistema de mitjans de comunicació social a Catalunya, complementar l'oferta actual de portals informatius d'Església amb creativitat, evitant les duplicitats tant com es pugui.

Teniu l'objectiu de captar públic jove, la gran assignatura pendent?

I tant que voldríem arribar als joves, que certament és l'assignatura pendent. Hem d'alegrar-nos, per això, de l'èxit de convocatòria de la darrera JMJ. Crec que els podem atreure fent informació de qualitat en formats atractius, però, sobretot, interessants i sincerament per ells, donant-los veu, i no donar per fet que són d'una determinada manera o d'una altra, perquè els joves sempre et sorprenen.

Flama és un mitjà evangelitzador?

Sí que ho és, en el sentit que els continguts que publiquem estan amarats dels valors evangèlics. Oferim una petita selecció de notícies diàries; poques, però intentem que estiguin ben fetes i ben escollides. Donem informació diària sobre el Papa i procurem estar atents al que passa a l'Església, no només a Catalunya, sinó també a la resta del món; i ho fem sempre des de la perspectiva de la cultura i dels drets humans.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Un bon propòsit pel curs que comença

Les vacances han acabat. Tot convida a reprendre la normalitat, la vida de cada dia. No desaprofitem l'ocasió de mirar amb afecte els dies passats, de donar-ne gràcies a Déu i de fer alguns propòsits que millorin la nostra relació amb Déu, fer bons propòsits pel curs que comença. Ofereixo una proposta.

Un dia d'aquest passat mes d'agost vaig anar a dinar a casa d'un matrimoni amic. Tenen tres fills, una nena i dos nens, d'onze, deu i vuit anys. A l'hora de dinar, asseguts tots entorn la taula, la mare convidà el més petit dels fills a beneir la taula. Durant les vacances ho feien rotativament. El petit, amb veu ferma i la seguretat de qui domina la situació, digué: «L'infant que va néixer a Betlem, beneeixi aquesta taula i a tots nosaltres també». Un gest, entranyablement familiar, ben senzill i ben carregat de sentit que no era improvisat. Durant la setmana mengen a l'escola els fills, prop del lloc de treball els pares. A l'hora de sopar primer sopen els infants per anar a dormir aviat i després ho fan els pares. Encara que beneeixen, no hi és tota la família. Els caps de setmana coincideixen en tots

els àpats i sempre beneeixen taula. És una pregària familiar esperada. «No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies» (Fl 4,6).

Jesús, escolta i respon sempre a la pregària expressada des de la fe, procedeixi de qui procedeixi, de dins i de fora del poble jueu, de persones importants i de pobres desvalguts, amb una especial predisposició per aquests, la pregària tremolosa i la de petició insistent. «Tot allò que demanareu en la pregària amb fe, ho rebreu» (Mt 21,22). Ara que comença el curs, podria ser un bon propòsit de família, introduir o recuperar la benedicció de taula, com a reconeixement de la grandesa de Déu, de la seva obra. Reconeixement, també, del seu amor infinit que és sempre benedicció sobre els homes i dones de bona voluntat. «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 11,4). La pregària familiar és una pregària comunitària agradable a Déu.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Misericordia, latido del Corazón de Cristo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Desde que la Oficina de Prensa de la Santa Sede divulgó los detalles del viaje del Santo Padre a Mongolia y el saber que el pasado 4 de septiembre, en el último día del viaje apostólico, Francisco inauguraría la «Casa de la Misericordia», los medios de comunicación lo ponderaron.

El objetivo de esta beneficiosa instalación es el de ofrecer un lugar de acogida a quienes presentan problemas y heridas en sus vidas, ayudar a personas que buscan atención, consuelo y paz. Lugar de anuncio del Evangelio y muestra de la caridad de la pequeña comunidad católica en tierra mongola.

Siempre en nuestro entorno, inmediato o lejano, encontramos hermanos que sufren llagas y contrariedades. En

verdad, todos nosotros en alguna medida padecemos dificultades. Unidos a nuestros prójimos anhelamos recibir la mirada misericordiosa del Señor muerto y resucitado.

En la homilía del domingo de la Misericordia del año 2018, el Papa nos decía que entrando «en el misterio de Dios a través de las llagas, comprendemos que la misericordia no es una entre otras cualidades suyas, sino el latido mismo de su corazón». Las heridas gloriosas de Jesús, mantenidas en la Resurrección, son un admirable tesoro: de ellas brota la misericordia.

Que María, Madre en la Pasión y en la Resurrección, nos enseñe a descubrir las llagas de nuestros hermanos, y a derramar sobre ellos la caridad de Cristo.

Lectures de la missa diària i santoral

18. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [ITm 2,1-8 / SI 27 / Lc 7,1-10]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. □ Dimarts [ITm 3,1-13 / SI 100 / Lc 7,11-17]. Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimecres [ITm 3,14-16 / SI 110 / Lc 7,31-35]. Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Ha-sang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866). Sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Ef 4,1-7.11-13 / SI 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers. Santa Ifigènia, vg.; santa Celina, vg.

22. ■ Divendres [ITm 6,2c-12 / SI 48 / Lc 8,1-3]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dissabte. [ITm 6,13-16 / SI 99 / Lc 8,4-15]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona. Sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.

24. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 55,6-9 / SI 144 / Fl 1,20c-24.27a]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

DIUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 27,30-28,7)

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, ¿com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i, ¿ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, ¿qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

No sempre acusa, / ni guarda rancúnia sense fi; / no ens castiga els pecats com mereixiem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

El seu amor als fidels és tan immens / com la distància del cel a la terra; / llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 18,21-35)

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, ¿quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? ¿Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupaven els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llençà als peus i li deia: Tingueu paciència i us ho pagaré tot. Llavors, el rei se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: Paga'm tot el que em deus. L'altre se li llençà als peus i el suplicava: Tingueu paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que n'ets de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. ¿No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu? Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu Pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.»

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 27,30-28,7)

Rencor e ira també son detestables, el pecador los posee. El vengatíu sufrirá la venganza del Señor, que llevará cuenta exacta de sus pecados. Perdona la ofensa a tu prójimo y, cuando reces, tus pecados te serán perdonados.

Si un ser humano alimenta la ira contra otro, ¿cómo puede esperar la curación del Señor? Si no se compadece de su semejante, ¿cómo pide perdón por sus propios pecados? Si él, simple mortal, guarda rencor, ¿quién perdonará sus pecados? Piensa en tu final y deja de odiar, acuérdate de la corrupción y de la muerte y sé fiel a los mandamientos.

Acuérdate de los mandamientos y no guardes rencor a tu prójimo; acuérdate de la alianza del Altísimo y pasa por alto la ofensa.

Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa, / y te colma de gracia y de ternura. R.

No está siempre acusando / ni guarda rencor perpetuo; / no nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como se levanta el cielo sobre la tierra, / se levanta su bondad sobre los que lo temen; / como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 14,7-9)

Hermanos: Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; así que, ya vivamos ya muramos, somos del Señor. Pues para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de muertos y vivos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,21-35)

En aquel tiempo, acercándose Pedro a Jesús le preguntó: «Señor, si mi hermano me ofende, ¿cuántas veces tengo que perdonarlo? ¿Hasta siete veces?». Jesús le contesta: «No te digo hasta siete veces, sino hasta setenta veces siete. Por esto, se parece el reino de los cielos a un rey que quiso ajustar las cuentas con sus criados. Al empezar a ajustarlas, le presentaron uno que debía diez mil talentos. Como no tenía con qué pagar, el señor mandó que lo vendieran a él con su mujer y sus hijos y todas sus posesiones, y que pagara así. El criado, arrojándose a sus pies, le suplicaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré todo». Se compadeció el señor de aquel criado y lo dejó marchar, perdonándole la deuda. Pero al salir, el criado aquel encontró a uno de sus compañeros que le debía cien denarios y, agarrándolo, lo estrangulaba diciendo: «Págame lo que me debes». El compañero, arrojándose a sus pies, le rogaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré». Pero él se negó y fue y lo metió en la cárcel hasta que pagara lo que debía. Sus compañeros, al ver lo ocurrido, quedaron consternados y fueron a contarle a su señor todo lo sucedido. Entonces el señor lo llamó y le dijo: «¡Siervo malvado! Toda aquella deuda te la perdoné porque me lo rogaste. ¿No debías tú también tener compasión de tu compañero, como yo tuve compasión de ti?». Y el señor, indignado, lo entregó a los verdugos hasta que pagara toda la deuda. Lo mismo hará con vosotros mi Padre celestial, si cada cual no perdona de corazón a su hermano.»

COMENTARI

No és fàcil perdonar, ni demanar perdó

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Jesús coneix la nostra naturalesa, i sap que amb malícia o sense, repetim unes mateixes accions, encara que sapiguem que no són bones i ens les vulguem corregir.

De vegades pensem que el que fem de defectuós, perjudica els altres i és contrari al que ens ensenya Jesucrist, no té gaire relleu, i sovint és fruit d'una reacció instintiva, quasi mecànica, que no acabem de controlar. «Soc així», diem; «no n'hi ha per tant».

Amb la mateixa facilitat, podem tenir la tendència de mirar els defectes, vicis i mancances dels altres, posant en relleu la malícia que hi pot haver, i el poc esforç que hi posen per corregir-ho.

En l'oració del Parenostre resem: «perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors»; i sovint ens costa perdonar i demanar perdó.

Ens costa de trobar la manera suau i eficaç de tractar els que tenen vicis, defectes i pecats, i ajudar-los a corregir-se; i de vegades, a nosaltres mateixos ens costa deixar-nos ajudar per persones que ens estimen i que ens resultarien molt valuoses, per millorar el nostre estil de vida.

Tenir paciència i aguantar les flaqueses i molèsties del pròxim és una obra de misericòrdia, i no ho hem de confondre en suportar passivament el que veiem que és defectuós en els altres, sense fer res per intentar que ho puguin millorar.

La paràbola que Jesús ens explica referent al que demana perdó, però no és capaç de perdonar, ens l'hem d'aplicar, sabent que Déu ens perdona tantes i tantes vegades. Qui més perdona, és qui més estima. Déu ens perdona sempre, però ens demana que fem un esforç per aprendre a perdonar i a ajudar els altres a millorar.

Tots coneixem històries heroiques d'homes i dones que no s'han aturat en el mal que els hi han fet; i encara han sigut capaços d'ajudar i estimar als qui els hi han causat molt sofriment. Jesucrist a la creu, perdona a aquells que l'estan crucificant. I Déu fa sortir el sol pels homes bons i pels dolents, pels justos i pels injustos.

No volem més guerres, però perquè això sigui possible, hem de fer camí vers la veritat, la justícia, la pau, el perdó, la tolerància, l'estimació.

Uns dons, que Jesucrist ens vol donar i que nosaltres hem de fer fructificar.

Demanem-ho en la nostra pregària personal i en Eucaristia.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Mare de Déu de la Mercè. El proper diumenge, 24 de setembre, a les 10.30 h, el cardenal Omella presidirà l'Ofici Pontifical que, amb motiu de la solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè, se celebrarà a la basílica titular. (c/ de la Mercè, 1).

AGENDA

Mare de Déu de la Mercè a la catedral. Diumenge 17 de setembre, a les 19.15 h, Missa en honor a la Mare de Déu de la Mercè, amb la participació dels membres de la Germandat de la Mercè i els fidels devots que han acompanyat. (Pla de la Seu, s/n).

Processó de la Mare de Déu de la Mercè. Diumenge, 17 de setembre. Inici a la plaça de la Mercè, a les 18.30 h, i celebració de la santa Missa, presidida per Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar, a les 19.15 h.

Celebracions litúrgiques a la basílica de la Mercè. Diumenge, 24 de setembre: horari de les misses el dia de

la festa: 8.30 h, 10.30 h (Missa major. Accés amb invitació), 12.30 h, 16.30 h, 17.30 h (sant Rosari), 18 h, 19.30 h i 20.30 h. El cambril de la Mare de Déu romandrà obert de 8.30 a 9.30 h i de 12 a 20 h.

Inauguració del curs de l'Institut Emmanuel Mounier. El proper dijous, 21 de setembre, a les 19 h, es presentarà el llibre *Edith Stein. La santa de Auschwitz*. Intervindran en l'acte el Dr. Francesc Torralba (Universitat Ramon Llull), la Sra. Esperanza Puig-Pey Claveria i José Luis Vázquez Borau, autor del llibre. A la sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Festa de Santa Tecla. El proper dissabte, 23 de setembre, a les 19 h, Eucaristia solemne de la festa patronímica a la parròquia de Santa Tecla, de Barcelona. Presidida per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar. I el dissabte, 30 de setembre, a les 20 h, concert d'Adoració i Lloança a la mateixa parròquia.

Pelegrinatge a Lourdes. Del 16 al 18 d'octubre, podreu participar d'un nou pelegrinatge a Lourdes. A l'anada es passarà per la Vall d'Aran i, a la tornada, per les grutes de Betharram i Carcassone. Més informació i inscripcions trucant al tel. 931 226 700.

Viatge a Terra Santa. Del 17 al 24 d'octubre, podreu gaudir d'un viatge a Terra Santa amb un guia franciscà. Allotjament, pensió completa i avió. Preu per persona: 1.975 €. Les persones que estiguin interessades poden contactar amb Mn. Frederic Esteve (tel. 649 630 448) o enviant un correu electrònic a Maria Cristina Gómez (mrcristina.godelpe@gmail.com). Organitzat per la parròquia Sant Joan Baptista, de Vila-decans.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

IN MEMORIAM

Mn. Pere Boixaderas Sadurní. Prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, va morir en la pau de Crist, a l'edat de 85 anys, el passat 5 de setembre de 2023.

El Sr. Cardenal Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diaques ho fan saber als fidels de l'Església perquè l'encomanin a la misericòrdia del Senyor. La missa exequial va tenir lloc el divendres 8 de setembre de 2023 al Tanatori de Les Corts.

LLIBRES

El ministeri diaconal en l'Església. Aquest llibre de 232 pàgines, editat per l'Editorial CPL, dins la col·lecció Emaús, està escrit per Montserrat Martínez Deschamps, esposa d'un diaca de Barcelona i llicenciada en Teologia des de fa 41 anys. De manera simple i concisa, l'autora desenvolupa els trets més significatius i característics del diaconat. El diaconat, tercer grau en la jerarquia del ministeri ordenat, és molt desconegut en les comunitats cristianes i, encara més, en el món secular.

En meditació serena. Con los ojos de la fe abiertos, de Jesús Espeja. En aquest llibre de 166 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, hi trobem meditacions es-

crites per un teòleg que durant molts anys ha buscat una millor comprensió de la fe cristiana. A més de la gran bellesa del seu estil i missatge, estan carregades d'una profunda experiència mística. L'autor pretén que despertem el nostre «mestre interior».

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Un universo de oportunidades

Hace unas décadas, pocos podían permitirse hacer vacaciones, disfrutar de días de descanso en parajes idílicos o viajar a países exóticos en busca de aventura. La práctica turística se ha extendido y el abanico de posibilidades es amplio, casi podríamos decir que hay un turismo para cada bolsillo. Sin embargo, este verano muchas personas no han podido ir de vacaciones.

El turismo nos mueve cada año a buscar estímulos lejos de nuestro hogar. La actividad turística es un motor de desarrollo económico de muchos pueblos. Este domingo la Iglesia que peregrina en España celebra la Jornada Mundial del Turismo, que, este año, con el lema «Turismo e inversiones verdes», aboga por un turismo sostenible y respetuoso con las personas y el entorno.

El turismo tiene varias caras. Sus luces y sombras son evidentes, como lo son las luces y sombras del mundo actual. La Iglesia no es ajena a ello. Sin embargo, el turismo nos ofrece un universo de oportunidades más allá de la pura actividad económica. Es una magnífica oportunidad para admirar la creación, compartir momentos con nuestros hermanos y para acercarnos a Dios.

En el libro del Génesis, «el Señor Dios tomó al hombre y lo colocó en el jardín del Edén, para que lo guardara y lo cultivara» (Gén 2,15). Dios nos ha confiado la misión de cuidar nuestro mundo y tratarlo con delicadeza y amor. Cuando hacemos turismo nunca deberíamos olvidar esa misión. Podemos disfrutar y contemplar la belleza del entorno que descubrimos siempre agradecidos y respetuosos con ese don recibido.

La experiencia turística es más intensa cuando contemplamos el paisaje, nos integramos en él y nos relacionamos con las personas, con actitud humilde y respetuosa. A veces descubrimos realidades sorprendentes y a hermanos necesitados que nos conmueven, realidades que cuestionan nuestra comodidad. Alejarse de lo conocido es abrirse a lo nuevo y es una oportunidad de aprender, de conocer otras culturas. Viajar nos permite disfrutar de la hospitalidad, de la bondad de las personas, y compartir otras formas de vivir. Un trato humano y amable nunca lo olvidamos, como el más bello paisaje o un majestuoso monumento. El encuentro con el hermano es una manera de entrar en contacto con Jesucristo.

El turismo es una actividad que genera mucho trabajo y permite vivir a muchas personas. Sin embargo, es uno de los sectores con condiciones de trabajo que no siempre respetan la dignidad de los trabajadores: largas jornadas, sueldos bajos y mucha presión. Pensemos en ello y planifiquemos nuestras vacaciones dando nuestro apoyo a aquellas entidades e iniciativas que ofrecen un buen servicio y son honestas y responsables con su personal contratado.

Cuando viajamos como turistas, seleccionamos lugares de interés para visitar. En la lista de posibilidades siempre encontraremos algún templo. Desde hace siglos, los católicos han preservado nuestro patrimonio cultural, que ayuda a comprender nuestra historia y espiritualidad. En este sentido, recientemente, en la diócesis de Barcelona, se ha puesto en marcha la iniciativa *Barcino Sacra Card*, que permite a los visitantes hacer un singular recorrido por dicho patrimonio.

Queridos hermanos y hermanas, pido al Señor que el turismo sea una oportunidad para el crecimiento personal, cultural y espiritual. Que esta agradable experiencia dignifique a aquellas personas con las que entraremos en contacto y nos haga sensibles a sus necesidades.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM